

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního
Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Nám. Curieových č. 7
P r a h a 1, Staré Město

P o s u d e k

vedoucího diplomové práce K.Laca: „Přezkoumání správních rozhodnutí v oblasti průmyslového vlastnictví“

Opravné správní řízení a soudní kontrola správních rozhodnutí ve věcech průmyslových práv je dílčí problematikou širšího celku ochrany průmyslového vlastnictví, která sice mají své místo v naukovém systému práv k nehmotným statkům, ale s ohledem na veřejnoprávní prvky, nebývají zas tak tolik předmětem teoretického zkoumání.

Práce tohoto druhu se vesměs orientují na praktickou stránku věci a rozbor jednotlivých kauz, případně tendencí podávajících se z jednotlivých výroků státní správy a soudních rozhodnutí. Předložená práce se do značné míry vymyká takovému pohledu a pokouší se poukázat na obecnější souvislosti judičiální problematiky práv z průmyslového vlastnictví. Tím si ovšem diplomant vědomě ztížil pozici, protože rozbor jednotlivých případů je přece jen méně náročný. Toho si byl diplomant patrně vědom a proto značnou část práce věnoval charakteristice jednotlivých předmětů průmyslového vlastnictví tak jak se podávají z pozitivního hmotného práva.

Předložená práce je rozdělena do dvou částí. Obecná část je věnovaná jednak základním pojmům z práv k nehmotným statkům, jejich zařazení v systému práva, prostředkům jejich ochrany a institucionálnímu zabezpečení ve sféře veřejné správy. Zvláštní část je o poznání zdařilejší a cele je zasvěcena ústřednímu tématu, totiž přezkoumání správních rozhodnutí jednak v řízení opravném (rozkladovém) a konečně soudní kontrole těchto rozhodnutí. Práce nevykazuje zásadních věcných chyb, ale dosavadní poznatkový fond také valně neobohacuje. Přes její celkové příznivé hodnocení, mám přece k ní jen několik poznámek. Tak hned zkraje (str. 12) se uvádí, že pozitivní právo nemá žádnou legální definici pojmů průmyslové a duševní vlastnictví, což nemusí být tak nesporné, jestliže za pozitivní právo považujeme i mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána. Stran průmyslových práv se za legální definici považuje čl. 1 Pařížské úmluvy na ochranu

průmyslového vlastnictví z r.1883 a koneckonců i Dohoda o obchodních aspektech práv z duševního vlastnictví z r.1995 (TRIPS) nevzbuzuje celou svou koncepcí nejmenší pochybnost,co tyto pojmy obnáší. Právě absence mezinárodně právní dimenze průmyslových práv, víc než patrná z práce samotné,je jejím určitým nedostatkem. Na str.20 ve výčtu jednotlivých předmětů průmyslových práv se za takové považují i biotechnologické vynálezy,ač ve skutečnosti žádným zvláštním předmětem nejsou a patří jednoznačně k originálním technickým řešením stejně jako jiné vynálezy. To,že v České republice je jejich pramenem také zvláštní zákon je spíše důsledkem legislativního vývoje než jejich odlišnou povahou. Na druhé straně nelze nevidět,že autor práce se velice přesně a správně vypořádal s obecnou problematikou soudního přezkumu správních rozhodnutí ve věcech průmyslových práv (str.54-62),kterážto část práce je nejpřínosnější.

Posuzovaná diplomová práce splňuje podmínky kladené na práce tohoto druhu a vyznačuje se úsporným právnickým jazykem bez použití běžných klišé. Poznámkový aparát mohl být ovšem bohatší.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10.června 2007

JUDr. Vladimír P í t r a